

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPĂRHIIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Ne trebuie mai multă credință.

Omul în această lume este făcut nu numai a se bucura de bunurile vieții trecătoare, ci pentru a îndeplini slujba de fiu credincios al Tatălui ceresc. Dacă toate lucrurile de pe lume au fost făcute pentru a fi de folos omului și omul trebuie să fie adânc mulțumitor Celui care a făcut toate pentru el. Dar, să ne întrebăm fiecare, ne amintim noi de Binefăcătorul lumii acesteia? Astăzi foarte puțin.

Gândul spre Dumnezeu ne trece foarte rar prin cap, în momentul când suntem în mare primejdie, când omul nu se mai poate ajuta de om d'abia atunci cerem ajutorul lui Dumnezeu. Să ne gândim un moment la vremurile de acum, nu suntem în primejdie mare, n'avem bani, dar avem ce mânca, încă dacă s'ar întâmpla ca Cel care ne-a dat drumul în lume, văzând că fiii săi și-au uitat de dânsul, săi-și întoarcă fața de la noi, am vedea câmpuri goale, vitele zbierând, fără să găsească un fir de iarbă, oamenii întinși pe marginea drumurilor și în șanțuri cu grămada morți de foame, atunci am auzi: Doamne! Doamne, scapă-ne din ghiarele morții, căci nepregătite și pătate sunt sufletele noastre de tina păcatelor încât murdăria lor ne face grea înfățișarea înaintea înaltului tău scaun judecătoresc.

Chiar așa se poate întâmpla în viitorul apropiat, mâine sau poimâne.

Să nu credem că nu sunt și oameni și familii, cări se gândesc la ziua de mâine. Aceștia sunt oamenii cari sfîțesc munca lor prin ajutorul cerut de la Dumnezeu, cu credință nestrămutată, că „toată darea cea bună și harul Sf. Duh peste această lume e coborâtă de sus” și

nu uită de acest lucru în orice timp al zilei și al nopții. Acești oameni pe unde vor fi ei, nu-i vom vedea Dumineca, după ce-au eșit de la biserică, petrecându-și ziua Domnului la jocuri de cărți, în adunări de petreceri și beuturi, ci adunați câte 4—5 la un loc unul citind o carte, o biblie, o scriptură o carte de povești cu învățăturile creștine, ori una să folosească la munca câmpului. Dumnezeu nu oprește pe fiii săi de a ști să-și muncească câmpul mai frumos.

Aici sunt talanții lucrătorului de pământ, să fie cât mai cultivat, căci învățătura duce la adevăr. Tânărul crescut în credința că viața aceasta este numai un început pentru lungă viață de dincolo, nu va fi robul lucrurilor din această lume, din el va isvorî dragostea de viață sufletească, va pune mai pre sus de trup sufletul, va aștepta Dumineca, nu ca o zi de somn și petrecere, ci ca o zi de apropiere în tre el și Stăpânul său. Pentru aceasta în viitorul război, care va face să se aprindă și marea ei și pământul în clocote, nu se va îngrozi, va merge cu fruntea senină apărându-și neamul, pământul în care sunt îngropați, părinți din părinți, va avea credința nestrămutată, că și-a făcut o mare datorie pe care i-o cere Dumnezeu prin cuvintele: O! Fiule! Când vei vedea neamul tău în primejdie, mergi, aleargă apără-l cu trupul tău și sufletul primit bine va fi, și multă lertare-și va câștiga înaintea Celui Prea înalt.

Indreptându-ne ochii și sufletul tot mai sus, viața nu ni-se va părea așa de grea cum ni-se pare acum, când ne gândim așa de puțin la soarta sufletului nostru.

Românii ortodocși din Banat cer reactivarea Episcopiei din Timișoara.

— Să se desființeze episcopia greco-catolică, fără credincioși, dela Lugoj. —

Cu aceleași procedee lezuitice au falsificat și camuflat Românii catolici de rit grec sau unieți, statisticele despre numărul credincioșilor lor, aproape în fiecare comună din Banat; iar în comunele cu majoritate ortodoxă, apucăturile acestea s'au transformat în reguli și dogme sfinte. Scopul rămâne același: înmulțirea, pe orice căi — prin corupție chiar, a numărului adeptilor.

Bunăoară, în comuna Jimbolia, oficialitatea bisericească unită dela Lugoj vrea să albească peste 100 credincioși, când ei în realitate sunt abia 18. Camuflând numărul aderenților, Lugojul unit urmărea aici — anul trecut — înființarea unei parohii unite, — după ce mai înainte a primit pentru propagandă prozelitistică o capelă dela romano-catolicii germano-maghiari din localitate —, al cărei scop trebuia să fie paralizarea și torpillarea nouînființatei parohii ortodoxe-române cu de 50 ori mai mulți credincioși, a căror constituire căuta s'o pervertească așa cum de fapt i-a reușit în comuna minoritară Lovrin, unde preotul unieț din Comloșul-Mare, a dezbinat mica și nouînființata parohie ortodoxă-română, aruncând scântela vrajbel între frații cari azi se dau în spectacol urât și desgustător înaltea ochilor iscoditori ai șvabilor de acolo. Și, pentru a-l depărta și mai mult de trupul neamului, preotul din Comloș, odată pe lună, se duce în Lovrin și slujește sf. Liturghie, celor 15—20 nou convertiți, în Biserica romano-catolică germană!! Și să mai cuteze cineva să spună că biserica unieță nu contribuie la promovarea și consolidarea păcii și a dragostei frățestii și a românismului în Banat!!

Și, ca să evidențiez încă odată raportul numeric dintre credincioșii parohiilor ortodoxe și a celor uniețe — de care ar trebui să se țină seama și în bugetul Ministerului Cultelor — mă provoc la șematismul unieț dela Lugoj din 1903, în care se spune că în acel an numărul unieților din protopopiatul Torontalului era de 3866. Acesta este numărul camuflat nu cel real. Dar considerându-l real constatăm, nu fără surprindere, că numărul unieților din cuprinsul unui întreg protopopiat, deci din întreg județul Torontal, este mai mic ca al unei singure parohii ortodoxe, cum ar fi de pildă Sănnicolaul-Mare, sau Comloșul etc.

În vreme ce pentru trei mii suflete ortodoxe Ministerul plătește unul sau doi preoți, pentru același număr de suflete catolice de rit grec sau uniețe plătește 15—20 până la 25 preoți, deci de zece ori mai mult.

Cum sunt parohiile și protopopiatele, tot astfel sunt și episcopiile uniețe, în special cea a Lugojului, despre care am dovedit cu cifre, că n'are în Banat nici atâția credincioși câți are anul singur din cele 16 protopopiate ortodoxe-române. Pentru a salva însă aparențele și a-i mări cât de cât prestigiul, s'a adăus acestei minuscule episcopii unieții din județele Arad și Hunedoara, făcând la oală cu cei din Banat, după însăși statisticele lor tendențioase și camuflate, abia 103.072 suflete.

Și, pentru aceste ficțiuni, parohii-parodii-episcopii, Statul român, format din majoritate covârșitoare ortodoxă, înțelege să jertfească bani grei, iar când este vorba de Biserica dominantă, rămasă credincioasă tradiției și imperativelor naționale, de Biserica care nu și-a vândut demnitatea și n'a abdicat dela datoria ei de ocrotitoare a fiilor neamului, pentru un bilid de linte germano-maghiaro-catolic, același Stat — la temelia cărui ea a pus cele mai trainice coloane și pilastri, se eschivează dela datorie, amână, tergiversează.

În fața elocvenței cifrelor, în fața acestei situații revoltătoare, pe care o supunem judecării obștei românești din țara întregită, Românii bănățeni, în special cei din județul Timiș-Torontal, adevărații români, căci cei trei mii desfăcuți dela pieptul mamei nu contează — cer să li se facă odată dreptate.

Când cer dreptate, vor spulberate nedreptățile strigente ale trecutului vitreg. Iar una din nedreptățile adormitei stăpâniri a fost și crearea episcopiei uniețe din Lugoj, care, jucându-și bine rolul pentru care a fost creată, și deci atingând obiectivul, scopul și dorința întemeietorului, poate și trebuie să înceteze de a mai ființa. Este statornică o normă de drept, în virtutea căreia o lege leșită din uz, creată pentru un anumit scop, încetează de a mai avea valoare odată cu atingerea scopului final.

Și, care a fost ținta legiuitorului maghiar în legătura cu înființarea episcopiei din Lugoj? Răspundem: să învrăjbească pe Români; să-i desbine ca să-i domine; să-i rupă din trunchiul Neamului și al Bisericii străbune; să-i determine să întoarcă spatele Bucureștilor și să-și îndrepte fața spre Viena și Budapesta; să le amuțască glasul conștiinței românești, și, în sfârșit, să-i facă o apă și un pământ cu descendenții lui Árpád.

Și dacă obiectivul n'a fost literalmente atins este a se mulțumi Bisericii strămoșești ortodoxe, și Românilor rămași credincioși legii românești, cari în ceasul primejdiei au aruncat mână salvatoare fraților rătăciți și gata să fie înghițiți de valurile furioase ale maghiarismului și catolicismului desnaționalizator.

În momentul realizării visului strămoșesc s'a petrecut în teritoriile desrobite un fenomen așteptat: au fost retezate capetele balaurilor, au fost zvârlite de pe soclurile lor chipurile asupritorilor, și a fost ars zăpăsul nedreptăților milenare.

În Banat a mai rămas un zapis până azi: zapisul înființării episcopiei din Lugoj. Cerem să i se aplice soarta, care singură și-a croit-o: focul.

Pentru reabilitarea demnității românești profund ultraglate; pentru restaurarea frățestilor legături; pentru elimentarea într'un singur bloc puternic a unității sufletești a Românilor de pretutindeni, este necesar ca acest act rușinos — remniscentă a trecutului ferecat în obezi — să fie ars, și cenușa aruncată în cele patru vânturi.

Procedând astfel facem un act de reparare a nedreptăților trecutului și dăm posibilitatea Românilor dela apusul României întregite să-și strângă rândurile, și, sub conducerea Păstorului lor suprem din Timișoara, să înalțeze triumfători spre țelul final al existenței lor religioase și naționale.

În locul unui zapis, care încătușa și sugruma simțirea românească, Românil bănățeni vor să facă un act nou bazat pe ideea înfrățirii și dragostei creștinești și românești, un act care să culmineze prin încrustarea în piatră și pergament a epocalului eveniment: reactivarea celui mai vechiu așezământ național-bisericesc din Banat, care este episcopia Timișorilor.

Pr. Gh. Cotoșman.

Minunea dela Maglavit

(Urmare și fine)

De data aceasta însă sfântul îl însoțește pe cioban până la stână pe tot parcursul drumului. În tot acest timp, Sfântul n'a încetat a-l îndemna pe cioban să meargă imediat în sat, să spună lumii cele ce i se porunciseră.

Ciobanii cari mai erau la stână au auzit pe Petre Lupu vorbind cu cineva, dar n'au văzut nimic și nici Petre Lupu nu le-a spus în timpul conversației cu moșul, cu cine vorbește.

După aceea, la cererea moșului, ciobanul Petre Lupu l-a condus până la o distanță de circa 40—50 m. și aici lăsându-l, s'a urcat iarăși spre cer, sub forma unui nor pătrat ca și de celelalte dați.

A doua zi ciobanul a mers în sat la preotul Bobin și l-a povestit toate cele întâmplate, și sfătuit de Cuv. Sa, ca să facă așa precum l-s'a poruncit, a spus lumii porunca ce l-se dăduse în felul arătat mai sus.

În afară de cuvintele pe care el propovăduiește lumii, ciobanul Petre Lupu mărturisește că moșul l-a mai spus ceva, pe care însă nu are voie să-l spună până când nu l se va încuvința aceasta de către moșul care l s'a arătat. În Dumineca Rusaliilor, ducându-se la biserică, ciobanul a văzut iarăși în Sf. Altar pe acelaș moș, care l se arătase în cele trei vedenii anterioare. La un semn al acestuia ciobanul a intrat

chiar în Sf. Altar, având ochii așintiți spre boltă. Și iarăși la un alt semn a ieșit din altar, fără să spună preotului nimic.

Dela această dată ciobanul Petre Lupu a fost mereu asaltat de mii de curioși, care veniau din satele vecine ca să afle din gura ciobanului cele petrecute la Maglavit și ciobanul le-a repetat tuturor porunca dată de Domnul îndemnându-l să păzească toate cele ce li s'a poruncit de Dumnezeu.

Duminecă, 7 Iulie seara pela orele 10—11, ciobanul Petre Lupu ducându-se la locul arătării a aprins tămâie și luminări și s'a rugat. După aceea voind să se întorcă la stână a văzut înalțea sa o stea luminoasă mare de 60—70 de cm. de formă rombică stând deasupra pământului orizontal.

Mijlocul stelei era plin de lumină, iar marginile ei erau albastre ca cerul. În colțul din spre răsărit steaua avea foc roș-gălbui; în partea de apus vânt la nord ploaie, iar la sud cărbune. Deasupra stelei era acelaș moș, care l-a explicat ciobanului semnificația stelei. După acela coborându-o aproape de cioban, l-a poruncit să o atingă cu mâna, ceea ce acesta nu a putut, steaua îndepărtându-se ori de câte ori voia să o atingă. Aceasta s'a repetat de trei ori cu lămurirea, că dacă lumea nu se va îndrepta, această stea va apărea iarăși în acelaș fel în mijlocul lumii. Și atunci, fie în toamna aceasta, fie în alta următoare, după ce steaua va fi coborâtă în acelaș fel asupra lumii, căreia l se va porunci ca să o atingă fără ca să poată, va face explozie și vântul va împrăști și focul și ploaia cu cărbunele deasupra pământului.

Tot atunci — spune ciobanul — l s'a dat poruncă să spună acestea întregii lumi.

În *Dumineca din 14 Iulie*, în timpul slojbel făcute, ciobanul Petre Lupu a văzut iarăși plutind pe deasupra lumii pe acelaș moș care l se arătase mai înainte.

După ce am arătat în ordinea cronologică vedeniile pe care le-a avut ciobanul, vedenii care au fost confirmate de către însuși preotul paroh local, care a luat ciobanului declarații imediat după ce evenimentele s'au produs, trecând la numitele minuni care s'ar fi petrecut în Maglavit cu anumite persoane, țin să arăt următoarele:

1. Femeia Ana Gh. St. Epure din comuna Rislipiți, jud. Dolj, fiind orrbă cu ochiul stâng încă din luna Aprilie a. c., a venit la Maglavit și în urma cuvintelor ciobanului: „Dumnezeu să te lerte și să-ți lumineze ochiul”, femeia a văzut.

2. O femeie din Balta Verde, fiind bolnavă, s'a vindecat în urma rugăciunilor ciobanului.

3. O fetiță a lui Marin Covelanu din Amzulești, fiind surdo-mută din naștere, ducându-se la locul nașterii, în urma rugăciunilor ciobanului, vorbește și aude.

4. Un oarecare Gh. Pricop, tocmai din jud. Baia, fiind surd s'a vindecat și aude.

5. Locuitorul Gh. I. St. Coca din Maglavit, pentru că a luat în derâdere pe cloban, a fost lovit cu paralizia brațelor și a picioarelor.

Deasemenea clobanul Gurau Brânzache, din Flămânda, pentru că nu credea în cele propovăduite, rămâne paralizat.

6. Insuși clobanul Petre Lupu, neștiind carte se iscălește pe o revistă în casa preotului.

Făcându-se procesiune la pădure, în timpul slujbei dumnezeiești, toată mulțimea avea lumânări aprinse. Atât oamenii din sat, cât și preoții cari au săvârșit slujba întăresc, că s'a pornit un vânt care a stins toate lumânările. Singură lumânarea lui Petru a rămas arzând. Câțiva au venit de și-au aprins lumânările din lumânarea lui Petru dar vântul iarăși le-a stins.

8. Altădată fiind mulțime multă în vale, foarte mulți din marea mulțime au văzut la spatele lui Petru în nor chipul Moșului așa cum spunea că i s'a arătat lui. Pentru dovedirea acestui fapt s'au încheiat mai multe procese verbale.

9. Până la 22 Iulie a vestit în trei rânduri ziua și ceasul când va ploua și a fost așa.

10. Un elsmar din comuna Cetate de lângă Dunăre i-a zis: Măi Petrache, tu spui prostii. Asemenea s'a purtat un jandarm. Acestora le spunea, că lumea nu vine la el, la Petru, ci la Moșul și că și ei au să mai vină. El au plecat, dar o pasăre — așa declară ei — o pasăre li se aruncă în față, cașicând ar fi vrut să le scoată ochii. Nu era chip să se sperde de pasăre și nu a putut să meargă decât întorcându-se la locul sfânt. Să însemnăm, că aceste trei cazuri nu s'au petrecut deodată nici măcar într'o zi și cei trei au făcut declarațiile fără să știe unul de altul. Un al patrulea caz similar s'a petrecut cu adventistul Ștefan Cazan din Craiova, Calea Bucureștilor No. 246. Venise mai mult cu gândul să discrediteze pe Petru. A sosit în ziua de sfântul Ilie. A început să-și vestească credința adventistă. Intrigat că la locul sfânt era ridicată o cruce și pe brațele crucii erau icoane, a zis că lumea a venit să se închine la idoli, și la chipuri clopote. Necăjit apoi că în aceeași zi au văzut chipul Moșului la spatele lui Petru, fără ca și adventistul să-l fi văzut, a mai spus câteva cuvinte și se gândea să plece spre haltă să meargă acasă. Înainte de plecare a șezut în umbra unei tufe să-și odihnească picioarele și să mănânce ceva, dar, spunea el, imediat a adormit. N'a dormit poate o minută și a simțit cașicând cineva iar îl lovit cu pumnul în față. Repede a sărit să vadă cine l-a lovit, dar n'a văzut pe nimeni nicăieri. Spăimântat a dat să plece, dar o pasăre i se aruncă în față cașicând ar fi voit să-l scoată ochii. Nu putea să meargă decât spre locul sfânt. Nemâncat, nebăut, nedormit a umblat acest om Sâmbătă, Duminică și Luni și spunea tuturor ce i s'a întâmplat. L-am auzit spunând: Când spun cuiva

ce mi s'a întâmplat, mă ușurez și tot îmi vine să mai spun. Fiind și noi de față l-am văzut și auzit cum istorisia și lui Petru, își cerea iertare și ruga pe toți și pe Petru să se roage ca și Dumnezeu să-l ierte. A ingenunchiat în fața troiței și-și făcea cruce repede și multe. Se ruga într'una: Rugați-vă pentru mine. Roagă-te și dumniata Petru. Clobanul și-a scos pălăria și-a făcut de trei ori semnul crucii și a zis: Doamne, iartă-l. Iartă-l, Doamne. Doamne, iartă-l. Apoi către adventist, adecă fostul adventist: Școală! Vezi?

Toate acestea sunt confirmate fie prin declarațiunile scrise, fie prin declarațiunile verbale ale oamenilor din sat.

O comunicare de importanță a făcut-o ca om de știință medicală asupra clobanului Petre Lupu, dl Dr. Mihail Albu, medic primar și directorul Sanatoriului „Mihal Bravu” din Craiova.

Personalitatea distinsului medic, atât de apreciat în cercurile Capitalei Otteniei, a mărit considerabil curiozitatea în jurul acestei examinări, pe care într'o mare măsură o dorea chiar Petre clobanul pentru a fi pus la adăpost de multe neplăceri.

„Vă mărturisec — a declarat textual dl Dr. Mihail Albu — că am plecat la Maglavit cu o idee preconcepțată.

Mă așteptam să văd în clobanul Petre Lupu sau un creștin creditar, sau un intermediar instruit al unei asociații de escrocherie religioasă.

— „Socotesc ca o înaltă datorie de conștiință să afirm însă, că arătarea dela Maglavit trebuie să o atribuim unei puteri supraomenești.

— „M'a interesat — a continuat dl Dr. Albu — în deosebi Petru Clobanul din punct de vedere medical. Dacă este sau nu un om normal?

— „Nu mică mi-a fost surprinderea — și fac această afirmație cu conștiința împăcată, că Petru Clobanul este un om normal.

„Aude, vede bine, are o judecată clară. Nu are temperament impulsiv. Cumpătat la mers, la vorbă, ordonat în atitudine.

„Atât cât cultura mea medicală îmi permite, pot afirma că acest biet cloban nu este un om anormal așa cum mă așteptam să fie.

„Mille de curioși de 9 săptămâni zi și noapte îl hârțulesc neîntrerupt, timp în care a pierdut 7 kgr. din greutate.

Și dl Dr. Mihail Albu și-a încheiat comunicarea prin următoarea impresionantă declarație:

„Ca în heere, din ceace am constatat la Clobanul Petru și din ceace am văzut și auzit la Maglavit, cu toate pretențiile mele de om de știință vă declar că sunt și un om de credință, prin urmare cred în minunea dela Maglavit.

lată mărturisiri de credință care vor ușura cili-

torilor înțelegerea arătatilor minunate avute de ciobanul Petre Lupu la Maglavit.

Am văzut ce a spus un medic, declom de știință, despre ciobanul Petre Lupu și despre arătatările ce le-a avut acesta, precum și despre celelalte lucruri minunate ce se întâmplă acolo. Am văzut apoi cum Biserica, prin slujitorii ei, se îngrijește ca toate aceste fapte să fie controlate și notate oficial în procese-verbale pentru a servi ca material în judecarea teologică-științifică a cazului dela Maglavit.

Și cine nu știe azi despre „minunea dela Maglavit”? Știe o țară întreagă, ba și în străinătate se vorbește despre acestea.

Astăzi la Maglavit nu mai merg numai oamenii, copiii și femeile din poporul de rând, ci mulți, foarte mulți intelectuali și oameni ai cărții și științei: medici, profesori, preoți, învățători, avocați, ofițeri etc. pentru a-l vedea cu ochii pe acest om de bine și a auzi din gura lui vestirea cuvintelor dumnezeiești.

Rari sunt aceia cari odată mergând la Maglavit să se întorcă de acolo tot atât de răi și păcătoși cum poate s'au dus. Maglavitenii au fost cei dintâi cari au început cu îndreptarea din rele. Au început să uite relele și să-și îndrepte sufletul spre Domnul. Drumul bisericii este azi foarte bine cunoscut, nu numai în Dumineci și sărbători, ci chiar și în zile de lucru. Oamenii au devenit mai buni, mai blânzi și mai îngăduitori. Astăzi nu-l zi dela Dumnezeu ca Maglavitul, și în special ciobanul Petre Lupu, să nu aibe oaspeți, creștini buni și cu frica Domnului. Și nu puțin, ci zilnic cu sutele, cu mii, și chiar cu zecile de mii, cum au fost în Dumineca din 17 Iulie c. peste 20.000 oameni, veniți nu numai din jurul Maglavitului sau numai din Oltenia, ci din toate colțurile țării. Chiar din Basarabia, Maramureș, Ardeal și Banat.

Este peste puterile noastre să descriem însuflețirea și entuziasmul de care sunt stăpâniți pelerinii veniți la „locul sfânt”. Câtă credință curată?! Ce înălțare sufletească?! Cu câtă adâncime și smerenie să închină oameții acolo?! Câte lacrimi și bucurie sfântă se varsă zilnic în lunca Maglavitulului... Bolnavi, mulți la număr, sunt duși azi la Maglavit spre a se închina și a cerși Cerului vindecare dela neputințele lor.

Pe lângă cele trei cruci frumoase despre cari am vorbit, Petre ciobanul a pus și el una chiar pe locul arătatilor, o cruce mai mică și simplă de brad. Alături de ea a ridicat, cu mâinile lui un mic adăpost, în formă de altar pe care zilnic aprinde lumini și arde tămâie. Acest lucru îl fac și toți pelerinii ce trec pe acolo și se roagă și închină cu toții în convingerea, că rugăciunea și închinarea lor în acest loc vor fi mai bine primite de Domnul Mielor.

Cel cari n'au putut încă sau poate nu veți putea să mergeți în acel loc, nu vă neliniștiți, ci îndreptați-vă inima spre ceruri, căci rugăciunea este primită

și în alt loc, ori unde și oricând, numai să fie făcută cu „inimă înfrântă și umilită” și cu mare credință. Dumnezeu nu ne uită, ci prin îndreptarea noastră, ne iartă și fărădelegile ce le-am făcut. Spre El să ne întoarcem mintea, inima și sufletul, căci doar El este „Calea, Adevărul și Viața”.

REGULAMENT

pentru

Instrăinarea bunurilor imobile bisericesti

(Urmare și fine)

Art. 21. O copie după contractul autentificat de Judecătoria sau Tribunal se va trimite de către Eparhie Consiliului Central Bisericesc spre a se face scăderea imobilului din inventarul general de imobile bisericesti prevăzut la art. 35 din prezentul Regulament.

Art. 22. Bunurile imobile bisericesti proprietatea Bisericii Ortodoxe Române în general, adică a Patriarhiei Române nu se pot instrăina decât cu aprobarea Congresului Național Bisericesc, în urma unei hotărâri motivate a Consiliului Central bisericesc iar în ce privește schimbarea sau grevarea imobilelor precum și achiziționarea sau cumpărarea de imobile pentru biserică în întregimea ei adică pentru Patriarhia Română, se poate face numai cu aprobarea Consiliului Central Bisericesc în ședință plenară cu majoritatea absolută de voturi, la propunerea delegației permanente a Consiliului sau a Eforiei bisericii. Hotărârea Consiliului Central bisericesc se supune aprobării Președintelui său.

Art. 23. Instrăinarea bunurilor imobile bisericesti, proprietatea bisericii în general, adică a Patriarhiei Române, se face prin licitație publică, observându-se formalitățile dela art. 11 și 12 din prezentul Regulament. Condițiunile licitației se fixează de către delegația permanentă a Consiliului Central Bisericesc, iar licitația se va ține de către cei 3 membri ai Eforiei cari vor semna lucrările. Rezultatul licitației se supune aprobării președintelui Consiliului Central bisericesc, care poate oricând orândul o nouă licitație, când rezultatul celei dintâi nu e favorabil. De asemenea dacă nici după a doua licitație nu se obține un rezultat

favorabil, Președintele Consiliului Central Bisericesc pe baza unui referat al delegației permanente poate propune vânzarea prin bună învoială sau amânarea înstrăinării imobilului.

Art. 24. În caz de vânzare prin bună învoială a imobilului proprietatea întregii biserici, contractul nu e valabil decât după aprobarea președintelui și a condițiilor de vânzare de către Consiliul Central Bisericesc cu majoritatea absolută de voturi și după aprobarea Președintelui aceluși consiliu.

Art. 25. Când licitația este aprobată, președintele Consiliului Central Bisericesc autorizează Eforia pentru a încheia și semna contractul, fixând condițiile de vânzare. Contractul nu devine definitiv și nu poate fi semnat și autentificat decât după aprobarea președintelui aceluși consiliu.

Art. 26. Înstrăinarea bunurilor mănăstirești se face de către Consiliul economic al mănăstirii cu încuviințarea soborului mănăstiresc și cu aprobarea Consiliului Eparhial, secția economică, și a Chiriarhului respectiv. Înstrăinarea imobilelor se face prin licitație publică, respectându-se dispozițiile de la art. 11 și 12 din acest Regulament. Semnarea contractului se face de către Stareț după ce s'au obținut mai întâi aprobarea și viza Chiriarhului. Dacă acesta nu aprobă, toate formalitățile îndeplinite își pierd orice valoare și rămân fără efect.

Art. 27. Licitația se ține de către un delegat al Consiliului eparhial, secția economică cu încuviințarea chiriarhului, iar rezultatul licitației se aprobă de asemenea de Chiriarh după avizul Consiliului eparhial, secția economică urmând normele prevăzute în art. 20 al acestui Regulament în caz când licitația nu ar da un rezultat favorabil.

Art. 28. Schimbarea de imobile, cumpărarea sau grevarea de orice fel se fac prin bună învoială de către Consiliul economic al mănăstirii însă cu aprobarea Consiliului eparhial secția economică. Contractele nu sunt valabile decât după aprobarea în prealabil a președintelui și condițiilor din aceste contracte de către Consiliul eparhial și cu încuviințarea

Chiriarhului, constând din vizarea contractului propus pentru autentificare.

Art. 29. Partea constitutivă care cere înstrăinarea, cumpărarea, schimbarea sau grevarea unui imobil, trebuie să arate toate motivele care îndrituiesc aceasta și să dea în prealabil toate deslușirile necesare.

Art. 30. În cazuri de schimbări de imobile Consiliul eparhial pentru parohii, protopopii, mănăstiri și eparhii și Consiliul Central Bisericesc pentru averea Patriarhiei poate desemna Comisiuni speciale de expertiză cari vor merge la fața locului și vor stabili dacă și în ce condițiuni se pot face asemenea schimburi de imobile bisericești.

Cheltuelile necesare cu efectuarea acestor expertize se suportă de părțile ce vor să fică schimbul.

Art. 31. Odată cu înaintarea actelor spre aprobarea unei vânzări, cumpărări, schimbări sau grevări de imobile, partea constitutivă respectivă trebuie să trimită autorității superioare, un plan de situație a imobilului precum și evaluarea lui aproximativă, sau un extras din Cartea Funduară.

Art. 32. Edificiile bisericilor, mănăstirilor, protopopiatelor, episcopilor, și mitropoliilor precum și curtea acestor edificii și cimitirile, fiind lucruri sfințite conform Art. 30 din legea pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române, nu pot fi înstrăinate nici grevate, urmărite sau sechestrate, întrucât sunt lucruri în afară de comerț.

Art. 33. Înstrăinarea imobilelor aparținând bisericilor ctitorești particulare, paracliselor sau bisericilor înființate de fundațiuni filantropice sau culturale și cari nu fac parte din parohie, nu se va putea face decât în cazul când actele de fundație permit înstrăinarea și numai în condițiile prevăzute în aceste acte.

Formalitățile pentru vânzarea cât și pentru schimbarea sau grevarea unui imobil aparținând acestor biserici, sunt cele prevăzute pentru imobilele aparținând parohiei, rolul epitropilor, al consiliului parohial și a Adunării parohiale fiind îndeplinit de epitropii speciali și ctitorii instituți pe baza actelor de fundație și

cu aprobarea Chiriarhului sub jurisdicțiunea căruia se află, și care decide în prima și ultima instanță în cazul când s'ar ivi divergență între ctitori sau epitropi speciali asupra admisibilității înstrăinării proiectate.

Art. 34. Consiliul Central Bisericesc va ține un registru inventar în care se vor trece toate bunurile imobile bisericesti existente la punerea în aplicare a prezentului regulament și în care se vor adăuga sau scădea bunurile imobile cumpărate sau vândute ulterior. De asemenea se vor nota în acest registru și ipotecile sau alte sarcini ce vor apăsa asupra imobilelor bisericesti.

Art. 35. Instrăinări pe cale de donațiuni nu se pot face decât în mod excepțional și numai către biserici sau instituțiuni bisericesti cu caracter juridic bine definit. Aceste donațiuni se vor face după aceleași norme fixate în acest Regulament și vor trebui să fie aprobate de Consiliul eparhial.

Art. 36. Odată cu înțrarea în vigoare a acestui Regulament, toate dispozițiunile anterioare privitoare la înstreinarea, cumpărarea schimbarea sau grevarea imobilelor bisericesti cuprinse în regulamentele existente în Vechiul Regat, în Ardeal, în Basarabia și în Bucovina, sunt și rămân abrogate.

a) Acest Regulament s'a votat de Congresul Național Bisericesc în ședința dela 19 Ncembrie 1929.

Acest regulament s-a publicat în sensul comunicatului N-rul 6036/1935, apărut în N-rul 37 și 38 /1935 al organului eparhial Biserica și Școala.

Arad, la 3 Septembrie 1935.

Consiliul Eparhial ort. rom.

INFORMAȚIUNI

Scade numărul neștiutorilor de carte. În anul 1921 în România erau 12 mil școli primare; în anul 1933 numărul lor a sporit la 14 mil 765. De atunci a mai sporit. Școlile pentru copii mici sunt în număr de aproape 2 mil. Acest spor de școli a făcut ca numărul neștiutorilor de carte să scadă. Acum câțiva ani 80 la sută din populația României nu știa scrie și ce-ti; astăzi procentul a scăzut la 30—35 la sută.

Omorât de niște necunoscuți. Dumitru Vereș din comuna Rontău (Bihor) a căzut victima unui atac banditesc. Pe când se întorcea noaptea acasă a fost atacat pe la spate de doi necunoscuți, cari i-au spart feasta capului cu ciomegele, apoi au dispărut în întunericul nopții. Nefericitul Dumitru Vereș a fost descoperit dimineața de niște consăteni, scaldat într'un lac de sânge, în șanțul drumului. A fost transportat la spital, unde a încetat din viață.

O femeie turbată. Acum câteva zile, în colonia Pogani din Oradea femela Francisca Kerekes a înnebunit. Cu mare greutate a fost dusă la spital unde s'a prezentat și fata bolnavei care a spus că mamă-sa a fost mușcată de un câine și pare să fie turbată.

Locomotivele românești au trecut podul peste Nistru. În ziua de 4 Septembrie s'a făcut încercarea țării podului peste Nistru dela Tighina. S'a încercat numai jumătatea de pod construită de Statul român. Întâi s'a făcut trecerea cu o locomotivă ușoară, apoi cu 2 locomotive grele. Podul s'a dovedit a fi tare. În curând vor face și bolșevicii încercarea jumătății din partea lor și apoi va începe trecerea trenurilor de călători.

Bunătatea răposatei regine a Belgiei. Nu de mult, regina Astrid a Belgiei, primise o scrisoare dela o belgiană, care-i scria următoarele: „Bărbatul meu este șomer și nu mai are ce să îmbrace. Fiindcă are cam același statură cu M. Sa Regele, cred că ar putea să întrebuițeze hainele mai vechi ale M. Sale". Se spune că Regina a împlinit dorința belgienei, cu multă bunăvoință.

O bravură a parașutistei Smaranda Brăescu. Reprezentantul României la Londra îi tot pune piedeci aviatoarei noastre Smaranda Brăescu, care dorea să-și lele odată în stăpânire avionul pe care și-l tocmise în Anglia. Sătulă de atâta așteptare, într'o bună zi, aviatoarea și-a răpit haiducește avionul și nu s'a oprit din zbor până la Paris. Aflând de această bravură a curaghioasei noastre aviatore, toate gazetele au laudat-o. În curând aviatoarea va sosi în țară.

Inecat într'o găleată. Scăpând de sub supravegherea părinților săi copilul Ion de 11 luni fiul lui Gh. Ciocărlan din Râmnicul Sărat a eșit în curte și a început să se joace cu o găleată plină cu apă. La un moment dat nefericitul copil a căzut în găleată cu capul în jos. Ne fiind nimeni acolo să-l sară în ajutor, copilul s'a inecat.

Răsturnat din carul cu fân. Țăranul Mihail Sapca, din Livada, jud. Arad, a încărcat un car cu fân la hotarul comunei, de unde avea de gând să-l transporte acasă. Pe drum calul s'a u speriat de un automobil și în goana mare au răsturnat carul. Ne-norocitul țăran a căzut peste o movilă de pietriș, ce se găsea la marginea drumului rămânând mort pe loc.

Pe pământ cad 15 milioane tone apă într'o secundă. Dacă apa care cade zilnic la suprafața pământului (15 miliarde hectare) nu s'ar transforma în mare parte în aburi și nici n'ar fi absorbită de pământ în mare cantitate, ea ar putea înconjura pământul cu un strat gros de 1 metru.

Greutatea totală a acestui uriaș strat de apă ar fi de 464 174.020 000 000 tone.

Deci în timp de o zi, la suprafața de 51 miliarde hectare a pământului cad 1.272 000.000 000 tone de apă, ceea ce face 883 milioane tone pe minut — și 15 milioane tone pe secundă.

Alte minuni în țara noastră. Cetim în ziarele cele mari că femeea Misa Gorovei, din Jupalac, jud. Severin, a văzut în vis pe Maica Domnului, care i-a zis să le spuă oamenilor să se îndrepte și a învățat-o trei cântece bisericesti. Pe unul din pereții casei a căzut tencuiala în forma unui chip femelesc. Deasemenea o copilă de 13 ani din Perepa-Prahova a văzut, ziua un moș înconjurat de un nor gros, care i-a spus cam aceleași porunci ca și lui Petruche Lupu. Ce se va dovedi adevărat, vom scrie.

Internatul Facultății de Teologie din Chișinău.

Inștiințare.

La Internatul Facultății de Teologie din Chișinău pentru anul universitar 1935/1936, sunt libere pentru anul I: 15 burse, 5 semiburse, 4 semisolve și 10 solve.

Bursele, semibursele, semisolvele și solvele se vor acorda în urma unui examen absolvenților diplomați ai Seminarilor Teologice și bacalaureaților.

Inscrierile se fac la Direcțiunea Internatului Teologic până la 31 Octombrie, iar examenul va începe la 1 Noembrie 1935.

Înainte de examen toți candidații vor fi supuși vizitei medicale și radioscopice, care este eliminatoriul.

Examenul de concurs va consta din probe scrise și orale.

A) Probele la scris vor fi: 1) o lucrare din Istoria literaturii române, 2) o traducere din limba greacă și 3) o traducere din limba franceză.

B) Probele la oral vor fi: 1) Istoria bisericească universală, 2) Dogmatica și Morala.

Bursele, semibursele și semisolvele pentru anii II, III și IV sunt repartizate astfel:

Pentru anul I: 15 burse, 5 semiburse, 4 semisolve și 10 solve.

"	"	II: 12	"	4	"	2	"	10	"
"	"	III: 10	"	3	"	2	"	10	"
"	"	IV: 8	"	3	"	2	"	5	"
Total		45	15	10	35				

Distribuirea acestor burse, semiburse și semisolve se va face în 1 și 8 Noembrie 1935.

Studentii interni din anul precedent: bursierii, semibursierii și semisolveții, cari și-au dat examenele la toate materiile din ambele sesiuni: Iunie și Octombrie a. c. își mențin bursele e. c. în urma înalțării petiției în regulă cu indicarea mediei generale din partea Secretariatului Facultății de Teologie, iar cei cari n'au reușit la toate examenele pierd ajutoarele avute anul trecut.

Studentii externi cari și-au trecut toate examenele pentru obținerea bursei, pe lângă petiția cu indicarea mediei generale, trebuie să înainteze și certificatul de paupertate eliberat de Percepția respectivă și vizat de Administrația Financiară.

Studentii interni depun în trei rate: 1) la intrare în internat, 2) după sărbătorile Nașterii Domnului și 3) după Sf. Paști următoarele taxe:

Bursierii: 1 rată = 750 lei, 2 rată = 1000 lei
3 rată = 750 lei total, 3000 lei

Semibursierii: 1 rată = 1000 lei, 2 rată = 2000 lei, 3 rată = 1000 lei, total 4000 lei.

Semisolveții: 1 rată = 1250 lei, 2 rată = 2500 lei, 3 rată = 1250 lei, total, 5000 lei:

Solveții: 1 rată = 1500 lei, 2 rată = 3000 lei, 3 rată = 1500 lei, total, 6000 lei.

Bursele, semibursele, semisolvele și solvele cuprind: masa, casa, încălzit, luminat-spălat și baie.

Toți studentii interni la intrare în internat mai depun o taxă de 100 lei cu titlul de cauțiune.

Studentii primiți în internat vor aduce cu ei: 1) acoperțură de pat, 1 plapomă, 2 cearșafuri de plapomă, 2 cearșafuri de pat, 4 cămăși, 4 per. izmene, 1 perină, 2 fețe de perină, 2 prosoape, 1 perle de ghețe și una perle de dinți.

Director,
Prof. N. Popescu-Prahova.

Secretar,
Preot Ioan Savca.

